

بررسی میزان تکثیر سلولی در آدنوئید سیستیک کارسینوما (ACC) و پلی مورفوس آدنوکارسینوما درجه پایین (PLGA) با استفاده از رنگ آمیزی AgNOR

گنا رضوانی، علیرضا عبدالهی، محبوبه ولی پور
عضو هیات علمی گروه پاتولوژی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد، تهران

مقدمه:

رنگ آمیزی میراث نقره (AgNOR) با سنجش های کمی و کیفی، به عنوان یک مارکر پرولیفراسیو سلولی، در تشخیص و افتراق انواع مختلفی از نئوپلاسم ها و تعیین بیش آگهی تومورها به کار رفته است. در مطالعه حاضر، از این رنگ آمیزی جهت تشخیص بین دو تومور بدخیم غده ی بزاقی آدنوئیدسیستیک کارسینوما (ACC) و پلی مورفوس آدنوکارسینوما درجه پایین (PLGA) با نمای بالینی و هیستوپاتولوژی مشابه، استفاده شد.

مواد و روش ها:

در این مطالعه ی مقطعی، ۳۰ نمونه بلوک پارانینه ACC و ۱۰ نمونه بلوک پارانینه PLGA که معیارهای مناسب برای ورود به مطالعه را داشتند انتخاب و توسط نیترات نقره رنگ آمیزی شدند. در هر لام، صد سلول، در ۵ میدان میکروسکوپی تصادفی با بزرگ نمایی X100 بررسی و تعداد و کیفیت (اندازه و الگو) نقاط رنگ گرفته در آن ها ثبت گردید در نهایت برای مقایسه تعداد نقاط بین دو تومور از T-test، و برای مقایسه کیفیت نقاط از Mann-Whitney U Test استفاده شد.

یافته ها:

میانگین تعداد نقاط سازمان دهنده هسته ای (NORS) در ACC ۳/۴۵ و در PLGA ۲/۴۵ بود که از نظر آماری اختلاف معنی داری (P=۰۰۰۴) نشان داد اما از نظر اندازه و الگوی نقاط بین دو تومور تفاوت آماری معنی داری وجود نداشت.

نتیجه گیری:

سمارس نقاط AgNOR می تواند در تأیید تشخیص ACC از PLGA به عنوان یک روش آسان و در دسترس مفید باشد.

کلمات کلیدی:

آدنوئیدسیستیک کارسینوما، پلی مورفوس آدنوکارسینوما درجه پایین، نیترات نقره، تکثیر سلولی.

4th

چهارمین همایش کشوری

آسیب شناسی دهان، فک و صورت

Iranian Oromaxillofacial Pathology Congress

